

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Cdo/138/2020
Identifikačné číslo spisu: 3113233130
Dátum vydania rozhodnutia: 24.02.2022
Meno a priezvisko: JUDr. Jozef Milučký
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2022:3113233130.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci starostlivosti súdu o maloletú O. O. O., narodenú XX. R. XXXX, bytom ako matka, zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nové mesto nad Váhom, dieťa rodičov matky X. P., narodenej XX. F. XXXX, trvale bytom v B. F. XXX, zastúpenej advokátskou kanceláriou SVITOK a spol., s. r. o, so sídlom v Bratislave, Tomášikova 23/C, IČO: 36 863 980 a otca U. O., narodeného XX. L. XXXX, trvale bytom v B. F., F. XXX/XX, zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Martin BARTKO - JUDr. Silvia BARTKOVÁ, so sídlom v Trenčíne, Piaristická 6667, o úpravu výkonu rodičovských práva povinností k maloletemu dieťaťu, vedenej na Okresnom súde Nové mesto nad Váhom pod sp. zn. 5P/11/2014, o dovolaní matky proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 18. decembra 2019 sp. zn. 5CoP/46/2019, takto

rozhodol:

I. Dovolanie o d m i e t a.

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Nové mesto nad Váhom (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 29. marca 2019, č. k. 5P/11/2014-765, rozhodol prvým výrokom o zverení maloletej do osobnej starostlivosti matky, pričom právo na zastupovanie maloletej a spravovanie jej majetku priznal obom rodičom a štvrtým výrokom rozhodol o oprávnení otca stýkať sa s maloletou každú párnú sobotu v roku v čase od 9.00 hodiny do 12.00 hodiny s tým, že si maloletú prevezme v stanovenom čase od matky v Centre pre deti a rodiny Nové mesto nad Váhom, a na rovnakom mieste maloletú v stanovenom čase matke vráti. Zvyšnými výrokmi rozsudku rozhodol súd prvej inštancie o povinnosti otca prispievať na výživu maloletej, o povinnosti otca splácať dlh na zročnom výživnom, o uložení výchovného opatrenia rodičom, o zrušení nariadených neodkladných opatrení a o náhrade trov konania. Výrok rozhodnutia o úprave styku maloletej s otcom odôvodnil súd prvej inštancie tým, že vzal do úvahy výrazne konfliktný vzťah rodičov maloletej a ich obojstrannú neschopnosť konštruktívne spolu komunikovať a rozumne sa dohodnúť. Nebolo možné ignorovať ani to, že maloletá otca prakticky vôbec nepozná a nemožno u nej vylúčiť negatívne ladenie voči jeho osobe s prihliadnutím na informácie sprostredkované matkou. V snahe predísť traumatizácii maloletej upravil styk otca s maloletou v obmedzenom rozsahu na 3 hodiny

každú párnú sobotu.

2. Na odvolanie otca a matky Krajský súd v Trenčíne (ďalej len „odvolací súd“) v záhlaví označeným rozsudkom rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku IV. o úprave styku otca s maloletou (ako aj v ostatných napadnutých výrokoch II., III., VIII. a X.) pre jeho vecnú správnosť potvrdil a v plnom rozsahu sa stotožnil s jeho odôvodnením. Zdôraznil, že spolu s výchovným opatrením, ktoré bolo uložené rodičom, a ktoré spočíva v ich povinnosti podrobiť sa odbornému poradenstvu so zameraním na obmedzenie a odstraňovanie negatívnych vplyvov ohrozujúcich psychický, fyzický a sociálny vývin dieťaťa, bude možné najvhodnejším a pre maloletú najohľadupnejším spôsobom nadviazať kontakt otca s maloletou a vybudovať si vzájomný vzťah, čo je pre maloletú veľmi dôležité.

3. Proti potvrdzujúcemu výroku v záhlaví označeného rozsudku odvolacieho súdu v rozsahu potvrdenia výroku IV. rozsudku súdu prvej inštancie podala matka dovolanie s poukazom na ustanovenie § 420 písm. f) a § 421 ods. 1 písm. a) a b) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku v platnom znení (ďalej len „C. s. p.“). Poukázala v ňom na ustanovenia § 7 ods. 2, § 23 ods. 2, § 35, § 36 a § 68 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku v platnom znení (ďalej len „C. m. p.“) a § 217 ods. 1 C. s. p.. Uviedla, že súdy nižšej inštancie odôvodnili svoje rozhodnutia s ohľadom na znalecký posudok PhDr. R. V.č. č. XX/XXXX, ktorý bol vypracovaný ku dňu 19. júna 2017. Napadnutý rozsudok bol vyhlásený 18. decembra 2019, t. j. dva a pol roka po čase posúdenia stavu vzťahov v znaleckom posudku. Podľa názoru dovolateľky boli vzhľadom na časový odstup a vek maloletej (v čase vypracovania znaleckého posudku mala 4 roky a 2 mesiace a v čase vyhlásenia napadnutého rozsudku mala 6 rokov a 8 mesiacov) závery znaleckého posudku neaktuálne. Odvolací súd tak mal s ohľadom na povinnosť zistiť skutočný stav veci doplniť dokazovanie o nový znalecký posudok, ktorý by opisoval vzťahy medzi stranami v rozhodnom čase. Odvolací súd takýmto nesprávnym procesným postupom porušil právo dovolateľky na spravodlivý proces. Dovolateľka ďalej poukázala na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolačný súd“) z 23. mája 2018 sp. zn. 4 Cdo 210/2017, v zmysle ktorého pod pojmom nesprávny procesný postup súdu je potrebné rozumieť taký postup súdu v konaní, ktorý je v rozpore so zákonom, prípadne ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi. Uvedené rozhodnutie podľa dovolateľky nerieši právnu otázku povinnosti odvolacieho súdu zistiť skutkový stav podľa C. m. p., a preto má ísť o otázku, ktorá nebola v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu vyriešená. V dovolaní ďalej uviedla, že maloletá mala byť v konaní pred odvolacím súdom vypočutá vhodnou formou tak, aby rozhodnutie súdu zohľadňovalo jej najlepší záujem, a to s poukazom na článok 4 C. m. p., § 43 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a článku 12 Dohovoru o právach dieťaťa. Nevypočutie maloletej je tak nesprávnym procesným postupom odvolacieho súdu. Dovolaciu súdu navrhla, aby rozsudok súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu v napadnutom rozsahu zrušil a vec v rozsahu zrušenia vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

4. K dovolaniu matky sa vyjadril otec, ktorý vo vzťahu k matkou označenému dovolaciu dôvodu podľa § 420 písm. f) C. s. p. uviedol, že matka žiadnym spôsobom neuviedla, akým presným spôsobom malo dôjsť k porušeniu jej práva na spravodlivý proces, hoci dovolanie je spísané advokátom. Pokiaľ matka označila dovolací dôvod podľa § 421 ods. 1 písm. a) aj b) C. s. p., opomenula špecifikovať právnu otázku a uviesť rozhodnutia dovolacieho súdu, od ktorých sa mal odvolací súd odkloniť. Zároveň nie je možné kumulovať dovolacie dôvody podľa § 421 ods. 1 písm. a) aj b) C. s. p.. Matka v dovolaní riešila len skutkové otázky a nepochopila mimoriadnu povahu dovolania, ktoré nie je ďalším odvolaním. Dovolaciu súdu navrhol, aby dovolanie ako nedôvodné zamietol.

5. Kolízny opatrovník sa k dovolaniu matky nevyjadril.

6. Dovolanie je v danom prípade podané vo veci upravenej v C. m. p.. Vzájomný vzťah medzi C. m. p. a C. s. p. je vymedzený v § 2 ods. 1 C. m. p., podľa ktorého sa na konania podľa tohto zákona použijú ustanovenia C. s. p., ak tento zákon neustanovuje inak. Keďže § 76 C. m. p. neobsahuje odlišnú právnu úpravu dovolania podaného vo veci starostlivosti súdu o maloletých, prípustnosť dovolania matky bola posudzovaná podľa ustanovení C. s. p..

7. Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 35 C. s. p.) po zistení, že dovolanie podal v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 C. s. p.) účastník konania zastúpený v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia pojednávania dospel k záveru, že dovolanie matky je potrebné odmietnuť. Stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá C. s. p.) rozhodnutia dovolacieho súdu je uvedené v nasledovných bodoch.

8. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Dovolací súd nesmie byť vnímaný ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu.

9. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšieho stupňa, sa v civilnom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých môže súd konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania, vrátane dovolacieho konania. Otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu.

10. Dovolanie je prípustné, ak jeho prípustnosť vyplýva z ustanovenia § 420 C. s. p. alebo § 421 ods. 1 C. s. p.. Dôvody zakladajúce prípustnosť dovolania treba dôsledne odlišovať od dôvodov, ktoré zakladajú opodstatnenosť dovolania. Opodstatnené (dôvodné) je také prípustné dovolanie, v ktorom je oprávnené uplatnený dovolací dôvod. Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 C. s. p.). V prípade dovolania prípustného podľa § 420 C. s. p. je dovolacím dôvodom procesná vada zmätočnosti uvedená v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C. s. p.).

11. V danom prípade dovolateľka uplatnila dovolací dôvod v zmysle § 420 písm. f) C. s. p., podľa ktorého je dovolanie prípustné (proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí), ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

12. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu (účastníka konania) nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predpokladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej voľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (viď napríklad rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03).

13. Z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. f) C. s. p. nie je významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že sa súd dopustil vady zmätočnosti v zmysle tohto ustanovenia; rozhodujúce je výlučne zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo. Dovolací súd preto skúmal, či v konaní došlo k dovolateľkou namietanej vade zmätočnosti.

14. Dovolateľka v súvislosti s vadou v zmysle § 420 písm. f) C. s. p. odvolaciemu súdu vytýkala nedostatky v procese obstarávania skutkových podkladov pre rozhodnutie. Namietala, že odvolací súd pochybil tým, že nenariadil nové znalecké dokazovanie a nevykonal výsluch maloletej v odvolacom konaní (čo bolo podľa dovolateľky potrebné na zistenie skutočného stavu veci).

15. K predmetnej námietke dovolateľky, že odvolací súd mal vo veci vykonať dokazovanie nariadením nového znaleckého posudku a výsluchom maloletej, dovolací súd uvádza, že odvolací súd nezhliadol potrebu doplniť vo veci dokazovanie. Z ustanovenia § 68 C. m. p., podľa ktorého odvolací súd dokazovanie zopakuje alebo doplní, ak to pre zistenie skutočného stavu veci považuje za potrebné, vyplýva, že odvolací súd je oprávnený, ale nie povinný zopakovať alebo doplniť dokazovanie. Z odôvodnenia jeho rozhodnutia je zrejmé, že skutočný stav veci tak, ako ho zistil súd prvej inštancie, považoval za dostačujúci pre svoje rozhodnutie. Týmto postupom odvolacieho súdu teda nedošlo k

porušení práva dovolateľky na spravodlivý proces v zmysle ustanovenia § 420 písm. f) C. s. p..

16. Dovolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že zo záverov znaleckého posudku vyplynul konfliktný vzťah medzi rodičmi maloletej, ktorí navzájom spochybňovali výchovné kompetencie, výchovnú rolu a dôležitosť toho druhého. Znalec v posudku konštatoval, že vzťahy rodičov boli v katastrofálnom rozvrate, absolútne neboli schopní byť konštruktívni v záujme maloletej a spôsob ich správania voči sebe bol plný zlosti. Znalec vzťah otca a maloletej označil za platonický; nemali navzájom vytvorenú citovú väzbu na takej úrovni, aká by sa očakávala medzi otcom a dieťaťom, pričom dôvody znalec videl v tom, že matka od otca odišla v takom veku dieťaťa, že si nemali možnosť vybudovať bližší vzťah. Následné realizovanie styku otca a maloletej bolo sabotované, a to najmä zo strany matky, ktorá ho neumožňovala. Ak sa aj styk realizoval, bol v podstate realizovaním nedoriešených konfliktov a resentimentov medzi rodičmi (body 18. až 20. rozsudku súdu prvej inštancie). Je potrebné poukázať aj na skutočnosť, že v dôsledku nerešpektovania neodkladných opatrení, ktorými bol nariadený styk otca s maloletou za prítomnosti matky, sa styk vôbec nerealizoval. Dôvody boli nielen na strane matky, ale aj otca, ktorý na stretávanie sa s maloletou rezignoval, pretože sa po určitých skúsenostiach obával, že matka na neho zaútočí alebo mu privodí trestné stíhanie (bod 21. rozsudku súdu prvej inštancie). V priebehu dovolacieho konania navyše dovolací súd zo správ Centra pre deti a rodiny Myjava - pracovisko Nové mesto nad Váhom zistil, že styk medzi maloletou a otcom sa prakticky vôbec nerealizuje z dôvodov obštrukcií a výhovoriek zo strany matky. Ako vyplýva z uvedeného, primárnym dôvodom nariadenia styku otca s maloletou za neprítomnosti matky boli pretrvávajúce konflikty medzi rodičmi. Vzhľadom na skutočnosť, že zjavne nedošlo k zlepšeniu vzťahov medzi rodičmi (a to nielen v priebehu odvolacieho, ale ani dovolacieho konania), ďalšie znalecké dokazovanie by bolo aj podľa názoru dovolacieho súdu nadbytočné. Obdobne by zmenu rozhodnutia o spôsobe styku otca s maloletou nepriniesol ani opätovný výsluch maloletej, ktorá bola v rámci znaleckého dokazovania znalcom vypočutá. Postup odvolacieho súdu spočívajúci v rozhodnutí o odvolaní bez vykonania ďalšieho dokazovania nasvedčuje tomu, že opätovné vypočúvanie maloletej a nariadenie nového znaleckého dokazovania odvolací súd nepovažoval za potrebné pre zistenie skutočného stavu veci; v tomto smere dovolací súd nezistil zo strany súdov nižších stupňov porušenie procesných predpisov, ktoré by zasahovalo do práv dovolateľky.

17. Na hodnotenie skutkových okolností a zisťovanie skutkového stavu, resp. skutočného stavu sú teda povolané súdy prvej a druhej inštancie ako skutkové súdy, a nie dovolací súd, ktorý je v zmysle § 442 C. s. p. viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd, a jeho prieskum skutkových zistení nespočíva v prehodnocovaní skutkového stavu, ale len v kontrole postupu súdu pri procese jeho zisťovania (tu porovnaj aj I. ÚS 6/2018). V rámci tejto kontroly dovolací súd síce má možnosť vyhodnotiť a posúdiť, či konanie nie je postihnuté rôznymi závažnými deficitmi v dokazovaní (tzv. opomenutý dôkaz, deformovaný dôkaz, porušenie zásady voľného hodnotenia dôkazov a pod.) a či konajúcimi súdmi prijaté skutkové závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces, čím by mohlo dôjsť k vade zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f) C. s. p., avšak tieto vady v prejednávanej veci nezistil.

18. So zreteľom na obsah dovolania najvyšší súd zdôrazňuje, že súdna prax je jednotná v názore, že ak súd niektorý dôkaz nevykoná, môže to viesť prípadne k nesprávnym skutkovým zisteniam a v konečnom dôsledku aj k vecne nesprávnemu rozhodnutiu, nie však k odňatiu možnosti konať pred súdom. Postup súdu, ktorý v priebehu konania nevykonal všetky navrhované dôkazy alebo vykonal iné dôkazy na zistenie skutkového stavu, nezakladá prípustnosť dovolania (1 Cdo 126/2012, 2 Cdo 132/2013, 3 Cdo 12/2015, 4 Cdo 191/2011, 5 Cdo 43/2013, 6 Cdo 95/2012, 7 Cdo 179/2014, 8 Cdo 346/2014). K procesným právam strany sporu nepatrí, aby bol súdom vykonaný každý ňou navrhnutý dôkaz alebo dôkaz, o ktorom sa procesná strana subjektívne domnieva, že by mal byť súdom vykonaný. Rozhodovanie o tom, ktoré z dôkazov budú vykonané, patrí vždy výlučne súdu, a nie účastníkovi konania. Ak sa súd rozhodne, že určité dôkazy nevykoná (napríklad preto, že sú podľa jeho názoru pre vec nevýznamné alebo nadbytočné), nemôže to byť považované za postup znemožňujúci procesnej strane uskutočňovať jej procesné oprávnenia v zmysle § 420 písm. f) C. s. p. (3 Cdo 26/2017).

19. Len skutočnosť, že súdy neakceptovali návrh na vykonanie dokazovania predložený dovolateľkou, nemôže sama osebe viesť k záveru o porušení jej práv. Zásah do základného práva na súdnu ochranu či práva na spravodlivé súdne konanie by v tejto súvislosti podľa názoru dovolacieho súdu bolo možné konštatovať len vtedy, ak by záver všeobecného súdu o nevykonaní účastníkom navrhovaného dôkazu bol zjavne neodôvodnený, chýbala by mu predchádzajúca racionálna úvaha konajúceho súdu vychádzajúca z priebehu konania a stavu dokazovania v jeho rámci, či vtedy, ak by nevykonaním navrhnutého dôkazu bol účastník postavený do podstatne nevýhodnejšej pozície ako druhá strana v konaní (I. ÚS 350/08).

20. Dokazovanie je časť civilného konania, v rámci ktorej si súd vytvára poznatky, potrebné na rozhodnutie vo veci. Právomoc konať o veci, ktorej sa návrh týka, v sebe obsahuje i právomoc posúdiť to, či a aké dôkazy na zistenie skutkového stavu sú potrebné a akým spôsobom sa zabezpečí dôkaz na jeho vykonanie (I. ÚS 52/03). Súd nie je v civilnom konaní viazaný návrhmi strán sporu na vykonanie dokazovania a nie je povinný vykonať všetky navrhované dôkazy. Posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania a rozhodnutie, ktoré z navrhnutých dôkazov budú v rámci dokazovania vykonané, je vecou súdu, a nie strán sporu. Pokiaľ súd v priebehu civilného konania (prípadne) nevykoná všetky navrhované dôkazy alebo vykonal iné dôkazy na zistenie rozhodujúcich skutočností, nemožno to považovať za procesnú vadu konania znemožňujúcu realizáciu procesných oprávnení strán sporu (viď R 125/1999).

21. Podľa konštantnej judikatúry najvyššieho súdu nie je dôvodom zakladajúcim prípustnosť dovolania v zmysle § 420 písm. f) C. s. p. paušálne tvrdenie o nedostatočne zistenom skutkovom stave, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu (3Cdo/26/2017, 4Cdo/56/2017, 5Cdo/90/2017, 8Cdo/187/2017). Súlad tohto právneho názoru s Ústavou Slovenskej republiky posudzoval Ústavný súd Slovenskej republiky napríklad v uznesení sp. zn. II. ÚS 465/2017 a nedospel k záveru o jeho ústavnej neudržateľnosti.

22. Z vyššie uvedených dôvodov dospel najvyšší súd k záveru, že dovolanie podané matkou podľa ustanovení § 420 písm. f) C. s. p. nie je prípustné, preto ho odmietol ako procesne neprípustné podľa § 447 písm. c) C. s. p..

23. Dovolateľka v dovolaní formálne uviedla aj dovolacie dôvody podľa § 421 ods. 1 písm. a) a b) C. s. p., avšak dovolací súd posudzoval jej dovolanie podľa obsahu a dospel k záveru, že mala na mysli dovolací dôvod iba podľa § 421 ods. 1 písm. b) C. s. p. V tejto súvislosti uviedla, že neexistuje rozhodovacia prax dovolacieho súdu k otázke povinnosti odvolacieho súdu zistiť skutkový stav podľa C. m. p..

24. Podľa § 421 ods. 1 písm. b) C. s. p. je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená.

25. V zmysle § 421 ods. 1 písm. b) C. s. p. je relevantná výlučne „právna otázka“, teda nie skutková otázka. Môže ísť tak o otázku hmotnoprávnu (ktorá sa odvíja od interpretácie napríklad Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, Zákonníka práce, Zákona o rodine), ako aj o otázku procesnoprávnu (ktorej riešenie záviselo na aplikácii a interpretácii procesných ustanovení). V prípade dovolania podaného v zmysle tohto ustanovenia je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania (1Cdo/126/2017, 2Cdo/20/2017, 3Cdo/235/2016, 4Cdo/89/2017, 5Cdo/12/2017, 7Cdo/42/2017, 8Cdo/73/2017).

26. Aby na základe dovolania podaného podľa uvedených ustanovení mohlo byť rozhodnutie odvolacieho súdu podrobené meritórnemu dovolaciemu prieskumu z hľadiska namietaného nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 432 ods. 1 C. s. p.), musia byť (najskôr) splnené predpoklady prípustnosti dovolania zodpovedajúce niektorému zo spôsobov riešenia tej právnej otázky, od vyriešenia ktorej

záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu a tiež podmienky dovolacieho konania, medzi ktoré okrem iného patrí riadne odôvodnenie dovolania prípustnými dovolacími dôvodmi a spôsobom vymedzeným v ustanoveniach § 431 až § 435 C. s. p. (porovnaj 2Cdo/203/2016 a 6Cdo/113/2017). K posúdeniu dôvodnosti dovolania (či dovolateľom napadnuté rozhodnutie skutočne spočíva na nesprávnom právnom posúdení) môže dovolací súd pristúpiť, len ak sú splnené uvedené predpoklady (po prijatí záveru o prípustnosti dovolania). Aj právna úprava dovolacieho konania obsiahnutá v C. s. p., podobne ako predchádzajúca právna úprava, dôsledne odlišuje prípustnosť a dôvodnosť dovolania.

27. V okolnostiach posudzovanej veci sa matka v dovolaní nestotožnila so skutkovými závermi odvolacieho súdu. Ani pri prístupe k jej dovolaniu podľa obsahu tohto procesného úkonu (§ 124 ods. 1 C. s. p.) nemožno ustáliť, konkrétne ktorú právnu otázku mala na mysli v rámci argumentácie, že takáto právna otázka nebola dovolacím súdom vyriešená (§ 421 ods. 1 písm. b) C. s. p.).

28. Sama polemika dovolateľa s právnymi názormi odvolacieho súdu, prosté spochybňovanie správnosti jeho rozhodnutia alebo kritika toho, ako dovolací súd pristupoval k riešeniu právnej otázky, významovo nezodpovedajú kritériu uvedenému v § 421 ods. 1 písm. b) C. s. p..

29. Za právnu otázku, ktorá mala byť relevantnou v zmysle § 421 ods. 1 písm. b) C. s. p., nemožno považovať dovolateľkou nastolenú skutkovú otázku povinnosti odvolacieho súdu zistiť skutkový stav podľa C. m. p., keďže zisťovanie skutkového stavu (v tomto prípade skutočného stavu) je vždy závislé od konkrétnych okolností prípadu.

30. Pokiaľ by dovolací súd absenciu konkrétne vymedzenej právnej otázky nezohľadnil, a napriek tomu by pristúpil aj k posúdeniu dôvodnosti podaného dovolania, uskutočnil by procesne neprípustný bezbrehý dovolací prieskum priechiaci sa cieľu sledovanému ustanovením § 421 ods. 1 C. s. p. (porovnaj 1Cdo/23/2017, 2Cdo/117/2017, 3Cdo/6/2017, 4Cdo/95/2017, 7Cdo/140/2017, 8Cdo/78/2017). Ak by bez ohľadu na neprípustnosť dovolania pristúpil k posúdeniu vecnej správnosti rozhodnutia odvolacieho súdu [a na tom základe ho (dokonca) prípadne zrušil], porušil by základné právo na súdnu ochranu toho, kto stojí na opačnej procesnej strane (II. ÚS 172/03).

31. Z vyššie uvedených dôvodov dospel najvyšší súd k záveru, že (ani) na podklade dovolania matky podľa § 421 ods. 1 písm. b) C. s. p. nemožno uskutočniť meritórny dovolací prieskum.

32. Dovolací súd odmietne dovolanie, ak a) bolo podané oneskorene, b) bolo podané neoprávnenou osobou, c) smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné, d) nemá náležitosti podľa § 428, e) neboli splnené podmienky podľa § 429 alebo f) nie je odôvodnené prípustnými dovolacími dôvodmi alebo ak dovolacie dôvody nie sú vymedzené spôsobom uvedeným v § 431 až 435 C. s. p..

33. Najvyšší súd odmietol dovolanie matky podľa § 447 písm. c) (§ 420 písm. f) C. s. p.) a písm. f) C. s. p. (§ 421 ods. 1 písm. b) C. s. p.).

34. O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa ustanovenia § 453 ods. 1 C. s. p. v nadväznosti na ustanovenie § 52 C. m. p. a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

35. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.